

obosită,tu ești bine.Dacă obosești,o să te car eu,dar în prezent ești bine.Pace să fie cu tine.Să mergem.Locul la care am ajuns era foarte uscat,mai rău decât orice deșert știut de om,cu nici o urmă de viață de vre-un fel.Acolo nu era nici măcar un copac sau un fir de iarbă ori ceva care are viață.Era cu adevărat un loc foarte deprimat.Noi am ajuns în fața unei porți și bărbatul s-a întors către mine și a spus;**Victoria,o să intrăm pe această poartă și lucrurile pe care o să le vezi te vor speria și tulbura,dar tu poți fi sigură că oriunde te voi duce vei fi bine protejată.Doar deschide-ți ochii și observă toate lucrurile pe care ți le arăt.**Am fost înspăimântată și am început să plâng. Am protestat și am insistat bărbatului să mă ducă înapoi.Î-am spus Lui că nu vreau să mă duc în locul acela,pentru că pot privi prin poartă ce se întâmplă înăuntru.El m-a privit și a spus;**Pace să fie cu tine!Eu sunt cu tine!Noi trebuie să mergem înăuntru,pentru că timpul trece repede.**Noi am intrat pe poartă.Nu pot să vă descriu groaza din locul acela.Sunt convinsă că nu există un alt loc neplăcut ca acela în întregul univers.Locul era extrem de mare și aveam sentimentul că se extindea tot timpul.Era un loc extrem de întunecos și căldura de acolo nu s-ar fi putut măsura.Era mai fierbinte decât cel mai fierbinte foc.Nu am putut vedea nici o flacăra de foc sau sursa căldurii,dar era Foarte Cald.Locul acela era plin de muște de toate mărimile,verzi,negre,și muște grii.Toate felurile de muște imaginabile erau acolo.În afară de asta,acolo mai erau viermi negrii,scurți și groși peste tot,urcându-se peste tot.Viermii au început să se urce pe noi și muștele erau în jurul nostru.Locul ăla era plin de cel mai dezgustător miros.Nu există cuvinte care ar putea descrie intensitatea mirosului din acel loc.Mirosul era aproape asemănător cu cel de carne stricată,dar era de 100 de ori mai rău decât cea mai stricată carne pe care am văzut-o și mirosit-o vre-odată în viața mea.Locul,era plin cu gălăgie de jale și scrișnirea dinților și cu râsete de demoni răi.Cel mai cumplit lucru din locul acela este că era plin cu oameni.Acolo erau atât de mulți oameni căci nu se puteau număra.Oamenii erau în formă de schelete.Pot să spun cu încredință că aceste schelete erau oameni pentru că am recunoscut câteva dintre rudele mele foarte apropiate și oameni din satul meu.Oasele lor erau de culoare închisă cenușie și extraordinar de uscate.Ei aveau dinți lungi și ascuțiți ca animalele sălbatice.Gurile lor erau mari și largi, limbile lor erau lungi și roșii strălucitoare.Mâinile și picioarele lor aveau degete lungi și subțiri,cu unghii lungi și ascuțite.Cîteva dintre ei aveau coadă și coarne.Acolo erau demoni amestecați cu oameni,demonii în aparență arătau ca aligatorii și umblau în patru labe.Ei erau confortabili în mediul acela și permanent îi necăjeau și torturau pe oameni.Sunetul pe care demonii-l făceau era mai mult ca o sărbătoare,ei păreau fericiți și fără griji.De asemenea ei săreau și dansau tot timpul.Oamenii,pe partea cealaltă arătau jalnic și triști.Ei erau într-o stare de neajutorare și deznădejde.Gălăgia făcută de oameni era din cauza suferinței.Ei plîngeau,țipau și scrișneau din dinți de durere.Erau într-o situație disperată de agonie și durere de neînchipuit.Oamenii din acest loc erau foarte puțini,dar am putut să văd clar că marea lor majoritate erau femei.Ei erau împărțiți în multe grupuri diferite.Chiar dacă erau în grupuri,nu am putut să apreciez numărul oamenilor din nici-un grup,pentru că grupurile erau extrem de mari.Bărbatul m-a dus la unul dintre grupuri, în partea estică a locului.El m-a privit și a spus;**Victoria,acesta este un grup de oameni care au refuzat să ierte pe alții.Eu le-am spus de multe ori, în diferite feluri să-i ierte pe ceilalți,dar ei m-au refuzat.Eu le-am iertat toate păcatele,dar ei au refuzat să-i ierte pe alții.Timpul lor s-a scurs și au ajuns aici.Ei o să rămână aici pentru totdeauna.Ei mănâncă rodul muncii lor pentru totdeauna.În orice caz,este dureros pentru mine să-i văd în locul acesta groaznic și situația asta,pentru că-i iubesc.**Apoi am fost dusă la următorul grup,bărbatul mi-a spus că oamenii din grupul acesta erau oameni cu

datorii. În grupul acesta erau trei categorii diferite. În prima categorie erau oameni care erau datori altora, ei puteau să-și plătească înapoi datoria, dar au tot lăsat și amînat. Ei pretindeau că o să plătească mîine, s_ăptămîna viitoare, anul viitor, pînă cînd timpul s-a scurs și acum au ajuns aici. Aici o să rămînă pentru totdeauna, ei mîncă rodul muncii lor. În ce-a de-a doua categorie se aflau oamenii care au avut datorii pe care și le-au permis să le plătească înapoi și au fost dispuși să plătească, dar din cauză că le era teamă de consecințe, probabil, dacă spuneau adevărul ar fi fost respinși sau trimiși în pușcărie, ori lumea întreagă afla și ei ar fi fost umiliți pentru faptele comise. Bărbatul a spus; **Nici unul dintre ei nu a venit la mine să mă întrebe de rezolvare. Dacă ar fi făcut asta, Eu le-aș fi arătat ce-a mai simplă cale de ieșire. Ei și-au folosit înțelepciunea lor și raționamentul care nu i-a ajutat în nici un fel. Timpul lor s-a scurs și au ajuns singuri în locul acesta de unde nu vor mai pleca niciodată. Ei mîncă rodul muncii lor. Atunci a spus; În ce-a de-a treia categorie se află cei care au avut datorii și nu au avut mijloacele necesare să plătească înapoi, dar, din nou, nici unul dintre ei nu mi-a spus că are datorii și nu este capabil să plătească înapoi. Dacă ar fi făcut asta, Eu le-aș fi plătit datoriile. De asemenea și aceștia au încercat să-și folosească raționamentul și înțelepciunea lor, care nu i-a ajutat sub nici o formă. Acum ei au ajuns singuri în acest loc unde vor rămîne veșnic. Ei mîncă rodul muncii lor. Mă doare inima pentru toți acești oameni pentru că-i iubesc mult.** În primul grup, am văzut două femei dintre rudele mele foarte apropiate, la fel și una de doisprezece ani, de asemenea rudă cu mine. Am știut că era de doisprezece ani pentru că asta a fost vîrsta ei cînd a murit. În grupul următor am mai văzut cîteva dintre rudele mele, la fel și un pastor pe care-l știam foarte bine. Jakes, prietenul meu care s-a sinucis pentru că mi-am dăruit viața lui Hristos, era și el în grupul acesta. Am mai văzut și cîteva dintre vecinii mei în cele două grupuri. Am recunoscut oamenii pe care i-am știut înainte ca aceștia să moară, la fel și ei m-au recunoscut pe mine. Rudele mele s-au înfuriat foarte tare cînd m-au văzut și-au început să țipe și să strige cuvinte obscene (murdare) către mine. Ei foloseau cel mai grosolan limbaj în timp ce mă blestemau. Unul dintre ei mi-a spus că nu sînt vrednic să-l urmez pe bărbatul care era cu mine. Ei spuneau despre lucrurile pe care le-am făcut înainte să-mi dăruiesc viața lui Hristos. Ei nu spuneau nici o minciună, lucrurile de care mă acuzau erau adevărate. Jakes spunea că eu aparțin lui și că trebuie să merg acolo unde este el pentru că am comis același păcat ca și el. La început pastorul părea fericit să mă vadă și mi-a spus că am făcut bine că am venit, dar atitudinea lui s-a schimbat imediat cînd a văzut cine mă însoțea și s-a alăturat și el celorlalți în blesteme și folosirea cuvintelor rușinoase. Bărbatul care era cu mine mi-a spus să-i ignor pentru că nu știu ce fac. Eram amețită și din cale afară de tristă. Corpul meu tremura și nu mai puteam sta, plîngeam necontrolat. Bărbatul s-a întors către mine, m-a îmbrățișat, și mi-a spus; **Pace ție Victoria!** Puterile m-au întors și m-am simțit sigură în îmbrățișarea Lui. După asta mi-a spus că trebuie să părăsim locul acela și să ne întoarcem înapoi. Sa uitat la mine și a spus; **Victoria, ți-am arătat ție! Acum tu trebuie să alegi în care dintre grupuri vrei să fii; Alegerea este în mîinile tale. Tu trebuie să le spui oamenilor toate lucrurile pe care le-ai văzut și experimentat, dar să nu adaugi sau să neglijezi ceva. Îmi amintesc că am părăsit locul acela de groază împreună dar nu mi aduc aminte unde m-am despărțit de El pentru că după aceea am devenit conștientă. Am deschis ochii și eram din nou în corpul meu natural, zăcînd în spitalul Oshakati. Aveam infiltrație în mîna stîngă și am văzut-o pe mama mea și alți vecini din satul nostru într-un colț al camerei, de unde mă priveau cu uimire. Am putut să văd pe fața mamei mele că plînsese-se. Am întrebat pe una din asistente dacă știa ce s-a întîmplat cu mine, ea a făcut doar o glumă și a**

spus;Tu ai fost trimisă înapoi;Probabil că ai făcut ceva rău și ai nevoie să te căiești.Asistenta încerca să vorbească despre condiția mea dar am putut vedea că se temea să se apropie de mine.Î-am cerut să-l cheme pe doctorul care mă supraveghea.Când el a ajuns,a spus că nu știe ce este rău cu mine.Înițial el a crezut că am contractat malaria dar rezultatele erau negative.El continua să-mi spună că temperatura,pulsul și tensiunea arterială erau periculos de scăzute și el nu poate să găsească cauza.El a spus că nu poate să facă nimica pentru mine și nu mă poate admite din cauză că nu eram bolnavă.Înfiltrațiile care mi-au fost administrate nu și-au făcut efectul la început,dar când am deschis ochii au început să lucreze.Doctorul mi-a recomandat ca asistenta să-mi administreze încă o infiltrație după ce prima se va termina ca să prind suficientă putere să merg acasă. Am fost înspăimântată de lucrurile pe care le-am văzut în locul ăla și nu mai puteam să mă opresc din plîns.Mirosul din locul acela înfiorător continuă să mă înăreală ca și atunci când am fost acolo.Scenele din locul acela apăreau înaintea mea tot timpul.Am fost incapabilă să dorm și tot corpul era în dureri mari.Mă simțeam ca și cum toate măduarele mi-au fost luate de-oparte și puse din nou laolaltă.O,mă simțeam îngrozitor.Am avut diaree și durere de cap o săptămână întreagă.M-am hotărât să nu vorbesc cu nimeni despre experiența mea pentru că cine m-ar fi crezut??Ce-ar fi crezut oamenii?Ține-am să-mi spun că niciodată nu o să povestesc experiența la nimeni.Una din profesoarele mele m-a sunat trei zile mai târziu să întrebe despre sănătatea mea pentru că i-am trimis un mesaj scris rugînd-o să se roage pentru mine.Fără să-mi dau seama i-am spus despre experiența mea.Când am realizat ce-am făcut,ea știa deja toată povestea.Vroiam să mă lovesc și plînge-am pentru că-am fost convinsă că am făcut ce-a mai mare greșală din viața mea.Acum povestea a fost spusă și nu mai aveam nici o posibilitate să-o ascund mai mult.Acum știu că dacă Dumnezeu vrea ceva să fie spus,va fi spus.El este Dumnezeu,la urma urmei.În August 19,m-am trezit, .Eram bolnavicioasă și tremuram,în timpul acesta simțeam valuri de energie prin tot corpul.În seara aceea am văzut o lumină strălucitoare venind în cameră și în mijlocul ei era același bărbat.De data aceasta El a șezut jos pe un scaun lângă patul meu.Nu am nici o idee de unde a apărut acest scaun dar a fost acolo de îndată ce El a fost pregătit să se așeze.Era un scaun minunat, făcut din aur curat.Forma lui era asemenea unui scaun tradițional cu support la spate.Pe fiecare picior era câte o stea de argint încorporată în aur,o stea asemănătoare mai era în mijlocul suportului de la spate și fiecare picior avea câte o roată rotundă.După ce m-a salutat,El mi-a spus că știa că am multe întrebări despre identitatea Lui și-a venit să-mi dezvăluiească cine este și să-mi explice anumite lucruri pe care le-am experimentat.El a spus;**Eu sînt Îsus Hristos,Salvatorul tău.Dacă ai vre-o îndoială,privește-mi mîinile.Locul în care am fost este iadul.**Când i-am privit mîinile,am văzut urmele cuielor care L-au străpuns.Prieteni dragi,eu vreau să vă spun că iadul nu este rodul imaginației cuiva,iadul este un loc real și foarte neplăcut.Acesta nu a fost făcut pentru oameni,ci pentru satana și demonii lui.Locul nostru legal este în Rai cu Îsus,dar noi trebuie să-L alegem pe Îsus înainte să fie prea târziu.Astăzi,cînd auzi vocea Lui,nu-ți împietri inima.Astăzi acceptă-L pe Îsus ca Salvatorul tău personal și trăiește pentru El.Îadul este un loc înspăimîntător,este un loc de groază și tristețe,este un loc veșnic de tortură și scrișnire a dinților.Satana vrea să ducă cu el cîți mai mulți oameni posibil.Nu colaborează cu el,colaborează cu Îsus și tu vei trăii și nu vei muri.Nu puteam să înțeleg de ce Domnul spunea să aleg unul dintre cele două grupuri pe care m-i le-a arătat în iad,cînd eu deja eram creștină.L-am acceptat pe Îsus în viața mea și încă mai spunea să iau o decizie,dacă vreau să mă duc în iad sau nu?Nu puteam înțelege.Am început să mă rog și i-am cerut Lui Dumnezeu să-mi dezvăluie ce vrea să spună și ce-ar trebui să

fac.Domnul mi-a dezvăluit că încă păstrez lipsa iertării în inimă către una din surorile mele,la fel și către verișoara mea.Î-am cerut Domnului să mă ierte pentru spiritul neiertător,pe lângă acestea i-am cerut surorii mele să mă ierte pentru că-am păstrat supărare și amărăciune în inimă față de ea.Domnul m-a instruit să-mi cer iertare și de la verișoara mea. În plus Domnul mi-a mai amintit că înainte am obținut o muncă de profesoară cu o diplomă necinstită și El consideră asta păcat și furt.M-am hotărât să fac ce este corect și am cerut Domnului să mă ajute cu această problemă și să-mi arate o cale ușoară de ieșire pentru că aceasta era o crimă serioasă care m-ar putea pune în spatele gratiilor.El m-a sfătuit să merg la ministerul educației și să mărturisesc ce-am făcut.Am fost pregătită să merg la pușcărie dacă nu puteam scăpa.Am cunoscut favoarea Domnului cu mult entuziasm.Funcționarii din Ministerul Educației mi-au spus să decid ce vreau să fac,ori plătesc înapoi salariul primit de la guvern ori nu.Ei mi-au promis că nu vor depune plângere împotriva mea pentru că erau șocați de mărturia făcută.Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios care-și respectă cuvântul.Dacă ești într-o situație asemănătoare cu a mea,vreau să te încurajez să faci ce este drept,nu contează care sînt urmările.Tu poți fi încarcerat în pușcăria pămîntească,asta este doar temporar.Nici o durere sau rușine nu se vor compara cu separarea veșnică de Dumnezeu.Îadul nu este un loc frumos,este mai bine să-i permiți Lui Dumnezeu să te judece acum decât mai târziu.Noi nu trebuie să ne temem de judecata Lui Dumnezeu atîta timp cît sînten sub milostenie(har).Trebuie să-l permitem să ne expună orice este rău în viețile noastre cît timp mai avem vreme să ne îndreptăm către El,pentru că nu este iertare în partea cealaltă de groapă

A Doua Călătorie În Iad

În Octombrie 18,2005 m-am trezit la ora 05H30 dar nu am putut să merg la lucru.Mă simțeam foarte slăbită și amețită,nu mă puteam mișca sau răsucii în pat,și prezența Domnului se simțea în cameră.Tremuram și simțeam un curent prin tot corpul.Domnul a sosit să mă ducă chiar înainte de 08H00 pentru că ultima dată cînd m-am uitat la ceas,era 07H48,și El a sosit foarte curînd după aceea.El m-a salutat și a spus că trebuie să mergem încă odată pentru că timpul trece foarte repede.M-am ridicat în picioare și am început să mergem.Felul în care am umblat în ziua aceasta era foarte diferit de toate celelalte.Chiar dacă picioarele noastre păreau că se mișcă,noi mai mult pluteam decât mergeam.În timp ce ne aflam pe drumul nostru Îsus mi-a spus că toate păcatele sînt rele și că păcat mic sau păcat mare nu există.Toate păcatele duc la moarte,nu contează cît de mari sau mici sînt.Domnul mi-a spus că o să vizităm din nou iadul și m-a întrebat dacă-mi este teamă.Am răspuns că mi-e teamă.El a spus;**spiritul de teamă(frică)nu este de la Tatăl Meu sau de la Mine,acesta este de la diavol.Frica te face să faci lucruri care te pun în iad.**Fără credință este imposibil să fi plăcut Lui Dumnezeu și teama este direct contrară credinței.Este evident că frica nu-l place Lui Dumnezeu pentru că distruge credința omului.Pe toată perioada drumului noi am umblat unul lângă altul dar îndată ce am ajuns la poarta iadului,El mi-a luat mîna în mîna Lui și m-a ținut fiecare secundă cît am stat în iad.Am fost foarte fericită că Domnul mă ținea de mînă pentru că strîngerea fermă a mîinii Lui mi-a îndepărtat frica pe care-o aveam.Locul era exact același,nimic nu s-a schimbat de la prima vizită.Acolo erau muște,viermi,căldură extremă,miros,schelete,gălăgie.Toate lucrurile erau exact cum au fost și prima dată cînd am fost acolo.Noi am intrat pe aceeași poartă urîtă din nou și

Domnul m-a dus la un grup de oameni. Acolo erau mulți oameni pe care i-am știut când trăiau încă pe Pământ. Săracii oameni erau într-o stare groaznică, arătau înspăimântător și în chinuri mari, dar partea cea mai rea dintre toate era privirea fără speranță de pe fețele lor. Domnul mi-a arătat o femeie de vârstă mijlocie pe care-o știam înainte să moară. Ea a murit într-un accident de mașină la începutul anului 2005. Am fost uimită să-o văd pe femeia aceea în iad pentru că toți știam că este o femeie cu frică de Dumnezeu și că-L iubea pe Dumnezeu. Domnul mi-a spus că femeia L-a iubit, și El de asemenea a iubit-o pe ea. Ea i-a slujit Lui când a fost pe pământ și a îndrumat mulți oameni către Dumnezeu și a cunoscut Cuvântul foarte bine. Ea era bună cu cei săraci și nevoiași și-i ajuta în multe feluri. Ea a fost o slujitoare bună Domnului în multe feluri. Cuvintele Domnului m-au șocat mai mult și L-am întrebat de ce îngăduie cuiva care i-a slujit cum trebuie să suferească în iad? Domnul s-a uitat la mine și a spus că această doamnă a crezut minciuna satanei. Cu toate că știa Scriptura bine, ea a crezut minciuna diavolului că sînt păcate mici și păcate mari. Ea gîndea că un păcat mic n-o va duce în iad pentru că la urma urmei era Creștină. Domnul a continuat; **Am vizitat-o de mai multe ori și Î-am spus să pună capăt lucrurilor pe care le face dar de multe ori a fost convinsă că nu era nimic grav și avertizările mele le punea pe seama sentimentelor de vinovăție. A fost o perioadă de timp când s-a oprit dar apoi s-a convins singură din nou că avertismentul nu este de la Mine, este doar vocea ei, pentru că păcatul acela era prea minor ca să-L mînească pe Duhul Sfînt. L-am întrebat pe Domnul din nou să-mi spună ce fel de păcat a comis această femeie și mi-a răspuns astfel; Această femeie avea o prietenă care era asistentă la Spitalul Oshakati. Când femeia aceasta era bolnavă ea nu mergea la spital să plătească pentru cardul spitalului cum se obișnuiește, ea doar puneă mîna pe telefon și-i spunea prietenei să cîrdească medicamente pentru ea din Farmacia Spitalului. Prietena ei întotdeauna asculta și-i spunea să fure medicamentele la o anumită oră din zi. În primul rînd s-a hotărît să accepte minciuna satanei despre păcatele ei mici și mari, și a refuzat adevărul meu. Ea a făcut pe altcineva să păcătuiască și să fure în folosul ei, dar cel mai rău, ea a mînit Duhul Sfînt. Din pricina asta ea este în iad. Nu are nici o importanță dacă aduci milioane de suflete la Domnul; este posibil să fi trimis în iad pentru că ai necăjit pe Duhul Sfînt. Tu nu trebuie să te îngrijești doar de salvarea altora dar tu trebuie să fi atentă să nu uiți de sufletul tău. Fi sensibilă cu Duhul Sfînt tot timpul. După ce Domnul a spus aceste cuvinte, El a spus că trebuie să ne întoarcem înapoi. Mulți Creștini sînt dubioși când aud această poveste. Întotdeauna mă întreabă; Cum este atunci cu justificarea, mila și iertarea?? Este posibil să-ți pierzi salvarea după ce ai primit-o?? Nu este asta prea sever (aspru)? Poate Dumnezeu să fie atât de nemilos?? Bine, cum am spus altundeva în carte, eu nu prezint nici o teologie aici. Eu doar vă spun ceea ce Domnul mi-a arătat, m-a învățat și am experimentat. Vă rog adresați-vă Bibliei pentru răspuns. Priviți următoarele versuri și trageți o concluzie. **Corinteni 9:27** Ci îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei; ca nu cumva, altora propovăduind, eu însumi să mă fac netrebnic. **Romani 6:1-2** Ce vom zice deci? Rămîne-vom, oare, în păcat, ca să se înmulțească harul? **2** Nicidecum! Noi care am murit păcatului, cum vom mai trăi în păcat?? **Romani 6:12** Deci să nu împărtășească păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să vă supuneți poftelor lui. **Evrei 10:26-27** Căci dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoștință despre adevăr, nu mai rămîne, pentru păcate, nici o jertfă **10;27** Ci o înfricoșată așteptare a judecății și iuțimea focului care va mistui pe cei potrivnici. Pot să merg în iad după ce am slujit Domnului și îndrumat pe mulți la Domnul?? Judecă tu singur!**

Nesupunerea

Într-o zi de Luni 6 Martie 2006, am fost trezită de ceasul deșteptător la ora 05H30. Am început rugăciunea și am realizat că o binecuvântare grea este peste mine. Corpul meu era lipsit de putere și tremuram, simțeam valuri de curent peste tot. După-amiază cum stăteam întinsă în pat, am văzut o lumină strălucitoare care a umplut toată camera. Am văzut mărgele rotunde, mici și albe, de mărimea unui (cap de ac) de gămălie. Mărgelele cădeau ca picăturile de ploaie și se scufundau în pielea mea la atingere. În plus, am văzut un nor alb de ceață coborînd de sus, acesta a umplut camera și a intrat în pielea mea când m-a atins. După aceea, l-am văzut pe Isus venind către mine în mijlocul unui nor de ceață. El s-a așezat jos, pe scaunul lui, alături de patul meu. Nu am nici o idee de unde a venit scaunul, în mod obișnuit apăsarea de îndată ce era gata să se așeze. Era un scaun frumos făcut din aur curat. Forma lui se asemăna cu un scaun tradițional cu support la spate. Pe fiecare picior avea câte-o stea de argint, o stea asemănătoare dar mai mare era în mijlocul suportului de la spate. Fiecare picior avea roți rotunde. Isus m-a salutat și-a întins mâna către mine și mi-a spus să mă ridic pentru că timpul trece repede. El m-a tras sus de mână și am șezut pe pat. Apoi a spus către mine; **Victoria, să ne rugăm.** El se ruga într-o limbă pe care n-o înțelegeam, am înțeles numai cuvântul Amin. Pe urmă a continuat să mă întrebe dacă am văzut ceva și-i i-am spus că am văzut grupuri de oameni care mergeau la muncă și alții care-au ajuns la muncă. În plus am mai văzut aceleași mărgele, mici și albe căzînd pe aceia care-au ajuns în fața lor de muncă. După primul grup, un alt grup a ajuns mai târziu. Între timp ploaia de mărgele mici a încetat să mai cadă. De asemenea am mai văzut diferite grupuri de oameni ajungînd la diferite biserici. Dumineca dimineața. Ploaia de mărgele albe începea să cadă de îndată ce primii veniți intrau în curtea bisericii. Acestea continuau să cadă pentru cîtva timp și după aceea se opreau. Cei veniți mai târziu nu mai găseau nimica. Isus m-a întrebat dacă înțeleg care este semnificația acestor viziuni și i-am spus că nu înțeleg. Atunci El mi-a explicat că **Aceste viziuni înseamnă că fiecare loc în care trebuia să fii la ora fixă și tu știi-ai ora la care trebuia să fii, acolo sînt totdeauna îngeri care împărtășesc binecuvîntare pentru timpul acela specific. Dacă ajungi la timp, tu îți vei primi binecuvîntarea dar dacă ajungi târziu tu vei pierde binecuvîntarea pentru ziua respectivă pentru că îngerii împărtășesc binecuvîntare numai pentru perioada aceea. Victoria, vreau să te avertizez pentru că tu sîntîrziu la servicii și mai ales tu mergi târziu la slujbele religioase. Tu trebuie să știi că n-ai avut nici-un motiv întemeiat să sîntîrziu. Tu ai pierdut pentru totdeauna binecuvîntarea acelor zile. Niciodată acestea nu se vor mai întoarce la tine. Victoria tu trebuie să te oprești și să nu mai faci altădată așa ceva, în afară de cazul cînd tu ai un motiv să sîntîrziu.**

Cînd Domnul mi-a spus aceste cuvinte cu adevărat am dorit să dispar sau să-i dau o scuză acceptabilă pentru indisciplina mea. Î-am spus că uneori dorm mai mult, El m-a privit drept în ochi și mi-a spus că mint și că am o tendință rea de a mă întoarce înapoi în pat după ce m-am trezit și că-mi place să dorm câteva minute mai mult. După ce Isus m-a avertizat, El a spus, **Ridică-te sus. Să mergem. Timpul trece repede și avem lucruri multe de făcut.** De data asta Domnul m-a dus într-un loc în care nu am mai fost înainte niciodată. A fost prima dată cînd am mers pe drumul acela. Noi am ajuns într-o grădină plină cu flori frumoase și pomi frumoși verzi, nimic pe Pămînt nu se poate compara cu frumusețea aceea. Acolo erau flori frumoase de toate felurile și multe culori strălucitoare. Noi ne-am așezat jos pe o bancă frumoasă de grădină care era făcută din aur curat și stelute mici de argint strălucitor. Cînd ne-am așezat jos, El a arătat cu degetul în fața noastră și a

spus; **Victoria, privește, poți să vezi tu orașul ăla?** Când am privit, am văzut un oraș strălucitor, foarte mare. Era frumos de nedescris. Orașul are o poartă strălucitoare de aur și la această poartă era un bărbat, așezat, care era de vîrstă înaintată. El avea o barbă lungă albă și părul alb. L-am văzut pe acest bărbat mai devreme, când l-am întrebat pe Îsus cine era bărbatul acesta, mi-a spus că era Avram, tatăl credinței. Am văzut multe străzi în orașul acela, care de asemenea sînt pavate cu aur. Acolo erau construcții înalte și ele străluceau ca aurul. Strălucirea și sclipirea din oraș sînt de nedescris. Îsus s-a întors către mine și m-a întrebat. **Ce părere ai tu despre orașul acela??** Am răspuns că este frumos și vreau să merg acolo, Îsus a spus; **O să te duc acolo dacă continui să fii ascultătoare pentru că acolo în plus o să fie și casa ta. Rămîi supusă pentru că dacă nu vei fi ascultătoare, Victoria, ciori vor zbura în casa ta. Casa ta va fi domiciliul bufnițelor și terenul de joacă al scheletelor. Oricum, nu te teme, pentru că Eu sînt cu tine, doar ascultă Pentru acela care nu ascultă casa lui va avea ciori care vor zbura acolo. Va fi reședința bufnițelor și terenul de joacă al scheletelor.** Îsus Hristos este real și ne iubește cu o dragoste care nu se poate descrie. Cea mai mare dorință a Lui este ca noi să alegem viața și să petrecem veșnicia cu El. Înima Lui este îndurerată pentru toți oamenii care mor și merg în iad pentru că au ales și respins mîntuirea pe care Îsus le-a oferit-o și ei au vrut moartea în schimb. Dacă tu ești născut din nou Creștin, sau nu ești, te rog totdeauna adu-ți aminte un singur lucru;

Timpul Trece Foarte Repede

*Tradus de Nicolae Ibășfălean
nicu_ibasfalean@yahoo.ca*